

XXXII - Delir

LARISA BĂLAN

Azi m-am lovit de timp,
Într-o încercare de a evada din mine
Sau din minte, nu-mi amintesc exact...
Picioare de plumb ce-mi aleargă-n neștire,
În neștiință, într-o nebună goană...

M-am împiedicat de ghețari cu inimi ascuțite
Și am căzut lipită de tăișul lor
Care-mi perfora zâmbetul de marmură...
Sacadat... respiram un non-aer,
Iar privirea secera în două cerul pământiu,
Încerc să mă ridic, dar alunec din nou
Peste nu știu ce trup dezgolit...

Cu privirea scăldată-n oglinda de-azur,
Cu lacrima altuia pe-obrazul stâng,
Simt un ecou ce mă strânge-n adânc,
Când printre buze se-nghesue să-mi zboare
Mii de păsări de lut...

Mă găsesc, de fiecare dată, cum nu sunt...

Azi m-am lovit de timp,
Într-o încercare de a evada din mine
Într-o lună cu treizeci și două de zile...